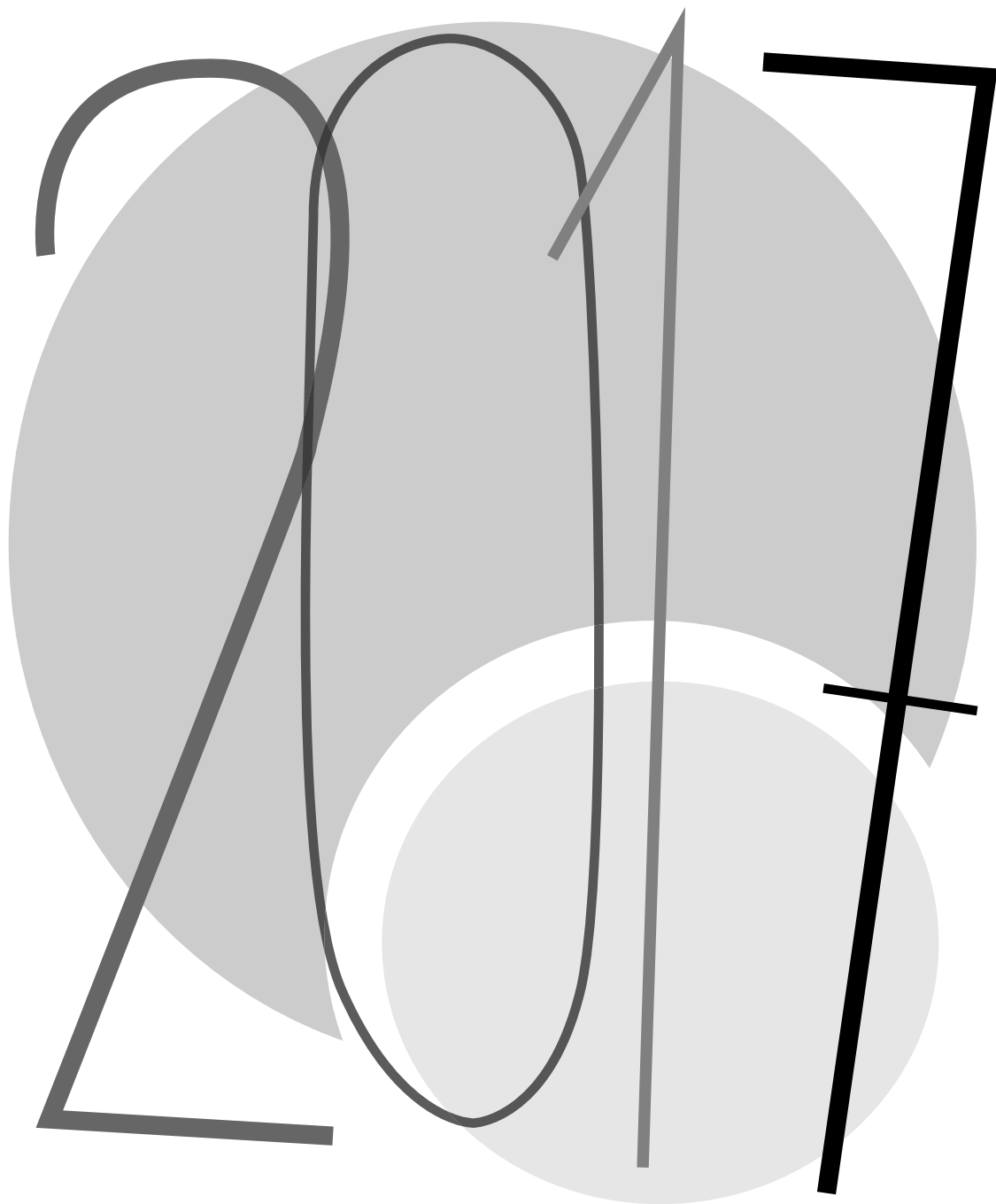

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 349, gener del 2017

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocatà) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2016!

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 15 DE GENER,
A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: 2017, sense por!

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'Ajuntament de la Vila.

**Gent del Masnou
desitja a tots els
seus associats,
col·laboradors i
amics un molt**

**Bon Any
2017**

**LA Coral Xabec
DEMANA
CANTAIRE**

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o com a contralt.

Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

**Qui canta, els seus
mals espanta!**

Editorial

TOTS AMB CARME FORCADELL

Per la seva transcendència, reproduïm un extracte del manifest llegit el dijous 15 de desembre passat davant dels ajuntaments d'arreu del país. En el nostre cas fou el nostre alcalde, Sr. Jaume Oliveras, l'encarregat de fer-ho, acompanyat d'un bon nombre de masnovins:

...*"Denunciem la incapacitat i la manca de voluntat del Govern espanyol per a resoldre democràticament un problema polític. La judicialització de la política ha empobrit i malmès irremediament alguns dels fonaments del sistema democràtic.*

...*Expressem el nostre suport a tots els càrrecs electes i institucionals que estan amenaçats per la Fiscalia General i l'Advocacia de l'Estat, en més de 400 expedients judicials, per haver exercit legítimament les funcions de representació del poble que les urnes els van conferir.*

...*Els qui no han guanyat a les urnes el suport de la majoria no poden imposar el silenci a les nostres institucions amb amenaces d'inhabilitació contra els càrrecs electes i institucionals. Les pressions per a limitar l'acció dels nostres representants són també l'intent de silenciar tot un poble. Per això considerem que, si la presidenta Forcadell acaba sent jutjada, amb ella s'estarà jutjant tot un poble.*

...*Manifestem la convicció que el referèndum és la solució de més alt consens en els sistemes democràtics avançats per a acordar les grans decisions de futur.*

...*El diàleg ha estat sempre la nostra bandera i ara no l'abandonarem. Davant els qui avui gesticulen amb el diàleg però mantenen la judicialització com a única concreció de la seva acció política, nosaltres, els demòcrates, creiem en el diàleg d'acord amb les majories que neixen de les urnes i que configuren, donen sentit i legitimen el Parlament i els Plens municipals. Ens comprometem a defensar amb coratge la democràcia, les nostres institucions i els nostres representants. No defallirem en aquesta defensa.*

No a la judicialització de la política!

Sí a la defensa de la democràcia, de les institucions i dels representants legítims del poble!

Tots amb Carme Forcadell, Presidenta del Parlament de Catalunya!"

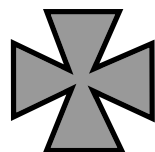
Gent del Masnou, en tant que entitat adherida al *Pacte Nacional pel Dret a Decidir*, subscrivim i donem ple suport a aquest manifest, que és l'expressió legítima i pacífica d'un poble que creu en la llibertat d'expressió, en la democràcia i en les persones i institucions que la representen amb dignitat.

Que l'any que ara comença ens sigui propici.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
IN MEMÒRIA Joan Puig i Bofill.....	5
EFEMÈRIDES DE L'ANY 2017 Joan Muray.....	7
DEMOCRÀCIA O "democràcia" Joan Camps.....	9
LO RIU ÉS VIDA Jaume Gala.....	10
TOTS SOM CHAPECOENSE Joan Maresma.....	11
UN DIA LLUMINÓS Pep Parés.....	12
LA PUNTA DE LA LLENGUA (82) Esteve Pujol.....	12
PRE CRÒNICA Rapa Nui Joan Muray.....	13
ASSOLIR UN SOMNI Miguel Garrudo.....	13
LA BADIA DEL TRESOR Josep Condeminas.....	14
SOM Tornar a començar Oriol Lugo.....	15
PARLEM DE LLIBRES August Garcia i Orri.....	16
TEATRE CAPITAL Rosa M Isart.....	17
CORAL XABEC NADAL Esteve Pujol.....	17
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	18
DITES I PERSONATGES POPULARS (35) Albert Vidal.....	19
QUE ÉS EL TRE? Carles Ripol.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÓL Pledubuit.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot.....	22

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Gener 2017 --

1	diumenge	Ocata	Cap d'Any
2	dilluns	Viayna	
3	dimarts	Dominguez	
4	dimecres	Fàbregas	
5	dijous	Riera	
6	divendres	Riera	Reis
7	dissabte	Aymar	
8	diumenge	Aymar	
9	dilluns	Fàbregas	
10	dimarts	Viayna	
11	dimecres	Dominguez	
12	dijous	Aymar	
13	divendres	Ocata	
14	dissabte	Riera	
15	diumenge	Riera	Trobada nadons del 16
16	dilluns	Viayna	
17	dimarts	Dominguez	
18	dimecres	Aymar	
19	dijous	Ocata	
20	divendres	Riera	
21	dissabte	Fàbregas	
22	diumenge	Fàbregas	
23	dilluns	Dominguez	
24	dimarts	Aymar	
25	dimecres	Ocata	
26	dijous	Riera	
27	divendres	Fàbregas	
28	dissabte	Viayna	

29	diumenge	Viayna
30	dilluns	Aymar
31	dimarts	Ocata

Bon Any

-- Febrer 2017 --

1	dimecres	Riera
2	dijous	Fàbregas
3	divendres	Viayna
4	dissabte	Aymar
5	diumenge	Aymar
6	dilluns	Ocata
7	dimarts	Riera
8	dimecres	Fàbregas
9	dijous	Viayna
10	divendres	Ocata
11	dissabte	Dominguez
12	diumenge	Dominguez
13	dilluns	Riera
14	dimarts	Fàbregas
15	dimecres	Viayna
16	dijous	Aymar
17	divendres	Dominguez
18	dissabte	Ocata

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

FELICITACIÓ I AGRAÏMENT a VÍCTOR I DAVID

Fa uns mesos se'm presentaren dos joves masnovins, estudiants a l'Institut Mediterrània, per demanar-me

assessorament per a un treball de 2n de batxillerat B, del curs 2016/17. El tema triat era «El Masnou: un poble lligat a la mar».

Són en David González Ventejo i en Víctor Cadenillas

Robles; d'entrada, ja prometien, no sols pel seu interès per la història de la vila, sinó per la seva educació i correcció en el tracte, així com per tenir clar el seu objectiu.

Ara ja l'han finit i presentat, i han obtingut la màxima puntuació. L'obra, perquè així es pot dir, sobrepassa els límits d'un treball escolar, és magnífica, ben documentada, ben presentada i profusament il·lustrada; es mereix, doncs, el 10 obtingut.

I tal com deia, aquests dos joves de disset anys saben presentar-se correctament i

amb educació, cosa que fa que el tracte que hem mantingut mentre ha durat el treball i, és clar, posteriorment, hagi estat d'allò més plaent. Per tot això, a més de felicitar-los, també els agraeixo el que m'han aportat espiritualment.

I finalment, també faig extensiva la felicitació als seus pares respectius per haver sabut educar-los tan bé o, com diem al Masnou, *ple de bé*. I als mestres, per saber-los inculcar l'amor per la nostra història.

Joan Muray

In memòriam Joan Puig i Bofill (Pensacola 1924 – El Masnou 2016)

El passat 5 de desembre ens deixava per sempre l'amic Joan Puig i Bofill, després d'un llarg i profitós recorregut de 92 anys, transcorreguts els primers de la infantesa en la seva ciutat natal de Pensacola (Florida) i, posteriorment, la resta de la seva dilatada vida entre el Masnou i Vallromanes.

D'esperit dinàmic i emprenedor, s'implicà de ple en la tasca de constructor d'obres en la qual esmerçà tota la vida des de l'empresa familiar Puig i Roca, de la qual són muts testimonis un nombre indefinit d'habitatges i edificis singulars com l'església del Pilar, el nou campanar de Sant Pere, el complex esportiu i la piscina municipal i un sens fi de carrers pavimentats de la vila, que conserven la seva empremta. Home que ha estimat el país amb convicció, també ha deixat un llegat de generós compromís en la xarxa social del Masnou des de la Societat Mutual La Calàndria, de la qual fou president des del 12 de juny de 1974 fins a la dissolució l'any 2005, per conversió en Fundació, avui en plena activitat. Per a *Gent del Masnou*, la seva participació com a president de La Calàndria fou vital per facilitar en con-

dicions molt favorables l'arrendament del local que des de l'any 1989 és la nostra seu social.

La gran presència de masnovins en l'emotiu acte de comiat de l'endemà, 6 de desembre, al cementiri de la vila és una mostra evident de l'estima i consideració que l'amic Joan Puig ha

merescut entre la gent de diferents estaments del poble.

La cançó de "L'emigrant" posà fi a l'acte de comiat: *...Dolça Catalunya, pàtria del meu cor, quan de tu s'allunya d'enyorança es mor*.

Descansi en pau.

6 i 17 de gener tortells, de Reis i de Sant Antoni ... i també borregos

De les pastisseries
del Masnou

david

Venda
Online

pastisser

MMACE02

(Millor Mestre Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61

El Masnou

EFEMÈRIDES DEL 2017

Joan Muray
Vocal de Cultura

2017 ANY D'ANIVERSARIS RODONS A GENT DEL MASNOU

FEBRER

30 aniversari del
butlletí 1987-2017

FEBRER

25 aniversari d'una
primícia mundial al
butlletí. La del fet
piràtic i negrer del
capità Joan Maristany i Galceran
«Tara» a l'illa de RAPA NUI el 1862

JUNY

300 Històries de la vila del Masnou

AGOST

30 aniversari de les primeres històries
de la vila del Masnou, de Joan Muray.

EFEMÈRIDES DEL MASNOU

1867 150 aniversari del naixement del mestre Lluís Millet i Pagès. Músic, compositor, catedràtic i fundador de l'Orfeó Català.

1867 150 aniversari de la construcció del cementiri actual. El primer es construí el 1818 i funcionà fins a la creació del segon.

1892 125 aniversari del naixement de l'arquitecte Pere J. Bassegoda i Musté

1892 125 aniversari de la mort del capità Pere Millet i Sust «Fita», gran caphornier.

1917 100 aniversari del naixement del pintor Guillem Villà i Bassols

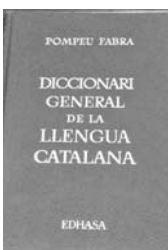

1917 100 Aniversari de la fundació de l'associació política «Gent de Masnou»

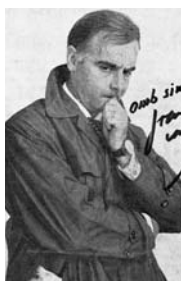
DE CATALUNYA

1992 25 anys dels Jocs Olímpics de Barcelona. XXV Jocs Olímpics d'estiu de l'era moderna. Es van celebrar del 25 de juliol al 9 d'agost.

1917 100 anys del «Diccionari Ortogràfic» i del «Diccionari General de la Llengua Catalana». Aquest any, Pompeu Fabra publica aquests llibres, eina bàsica del català actual.

1917 100 anys del naixement del cèlebre humorista «Joan Capri», Joan Camprubí i Alemany (Barcelona 1917-2000). Va triomfar a partir del 1957, i va actuar quasi fins a la seva mort.

1892 125 aniversari de la «Unió Catalanista» i les «Bases de Manresa». Per unir les diferents entitats que actuaven per separat, es va crear la «Unió Catalanista», que aquell mateix any promouria l'as-

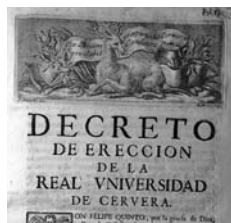
semblea d'entitats dita les «Bases de Manresa».

semblea d'entitats dita les «Bases de Manresa».

1792 225 aniversari de la publicació de «Diario de Barcelona». Degà de la premsa a l'estat, i un dels més antics del món.

1717 300 aniversari del trasllat de la Universitat de Barcelona a Cervera. Tres anys després de la pèrdua de les nostres llibertats, un nou càstig ens caigué al damunt. Per ordre de Felip V Barcelona perd la seva universitat i és traslladada a Cervera.

1492 525 aniversari de l'expulsió dels jueus dels regnes hispànics. Per ordre d'Isabel I de Castella, són expulsats tots els jueus que no es convertissin. No sols de Castella, sinó de la resta de regnes hispànics.

7171300 aniversari de la conquesta àrab de Catalunya. L'emir Al-Hurr va conquerir, entre el 717 i el 718, les ciutats de Tarragona, Barcelona, Empúries i arribà fins a Girona.

escola BERGANTÍ

Centre concertat per la Generalitat de Catalunya

Eduquem per al futur

Jornada de Portes Obertes dissabte 28 de gener del 2017 a les 11

Fra Juníper Serra, 46 el Masnou · 93 555 49 50 · www.escolaberganti.org

portes i
automatismes
enric s.l.

No
totes les
portes
són iguals!

● DEMANEU INFORMACIÓ ●

Polígon Buvisa · Teià · C/ Indústria 14 · 93 555 93 88
www.automatismesenric.com

DEMOCRÀCIA O “democràcia”

Joan Camps i Ortiz

Faig memòria d'aquell miserable savi que menjava les herbes que trobava i es lamentava: *Pot haver-hi cap persona més pobre i més miserable que jo? I en mirar al seu darrere va comprovar quant d'injust era els seu lament, en adonar-se que un altre savi que el seguia es menjava els brots que ell menyspreava.* He robat aquesta metàfora de *La vida és un somni* de Cal·derón de la Barca en l'intent d'anticipar els esdeveniments adversos que ens amargaran l'any 2017 sense victimisme.

Ja és evident que els poders fàctics que administren el món no en tenen prou amb el que ja han acumulat i, en la seva cobdícia insaciable, en lloc d'equilibrar l'injust repartiment dels béns apropiats de què gaudeixen i malbaraten al seu antull, han optat per traspassar la perillosa ratlla que anomeno: **límit 20/80**.

Només cal remetre'ns *grosso modo* a la història per constatar el gran nombre d'imperis caiguts: des l'Egipte faraònic fins a la Rússia dels Tsars, passant per la Roma dels emperadors fins a l'Espanya colonialista. Tots enfonsats per l'empatx de poder quan, als qui l'ostentaven, els causava un mal de ventre, les inevitables revoltes que sempre acaben amb banys de sang.

La meua teoria és que quan el 20% de les elits s'apoderen al seu antull del 80% dels béns socials que són de tots i de la riquesa produïda per l'explotació del capital humà manipulant i orquestrant a la vegada els béns culturals, és quan el gran poder corre el risc de perdre-ho tot. La proporció del 20/80, sent tan injusta, és el límit crític on encara poden seguir enganyant amb la dialèctica del caciquisme il·lustrat: sigui amb el bastó i la pastanaga, sigui pregonant la fe religiosa amb premi en el judici final o, si no n'hi ha prou, imposant normes constitucionals: una moral fraudulenta que, si no obté l'obediència incondicional dels ciutadans, aleshores el poder utilitza la força bruta corrompent la massa potencial de sicaris predisposats a mentir, robar i matar d'ofici, uns conformant-se amb un plat de lleties que els tregui de la misèria i altres per

ambicionar ser més rics del que ja són, tots àvids de servir al poder invisible i mafiós que assalaria execrables tràidors mentre són útils. Una tropa de mercenaris disposats al servei del poder omnipresent, poruc de perdre les prebendes del 80% rampinyat a tota la humanitat. Així es fidelitza el clientelisme domesticat implicant tothom en la corrupció en cadena, el brou de cultiu de les *democràcies* que sacralitzen cinicament la igualtat de tots els ciutadans amb normes constitucionals que són una aixecada de camisa, un pamflet de lleis fraudulentas que insulten la intel·ligència d'un primat.

Circumtant aquesta percepció en la política espanyola nostàlgica de l'Imperi en el qual no es podia el sol, és fàcil de diagnosticar que el 2017 no serà millor que el 2016. El govern Rajoy encara no ha aprovat el pressupost que obligarà la majoria de ciutadans a treballar com esclaus per seguir sent pobres de per vida, sacrificant també els néts i besnéts, que hauran de seguir pagant els estralls de la hipoteca del préstec constitucional que hem regalat als bancs, també al nyap Castor i la sangria perpètua del manteniment de trens, d'autopistes i aeroports que no van enlloc i que només han servit per untar les arques corruptes dels partits. Mentrestant la justícia cega repta com els cargols, lentíssima i impotent en els

casos de corrupció que afecten directament els intocables: la monarquia, els partits hegemònics i les grans empreses corruptores que han fet l'agost farcint-se de consellers i alts executius entrats per les portes giratòries de la política, premiant-los els serveis prestats a la connivència i blindant-los la impunitat. Una justícia gansa i arbitrària que quan convé es treu la bena dels ulls i, amb impuls d'atleta dopat, agafa la velocitat del lleopard per servir el poder —de facto dictatorial—, jutjant i sentenciant sumaríssimament ciutadans, institucions i servidors públics que defensen l'inalienable dret a decidir que els catalans reivindicuem per recuperar l'expropiació del béns culturals, històrics, socials i econòmics que la política espanyola porta tres segles expropiant. Rajoy, adulterant la semàntica de *diàleg*, ha iniciat una xarrameca d'autista il·luminat per aturar més de dos milions de pacifistes carregats de raó. Que s'ho plantegi amb seny! L'aritmètica és senzilla: si ho vol fer sense sang li caldran més de dos milions de policies amables en el diàleg i haurà d'habilitar com a presó més d'una dotzena de camps de futbol per engarjolar-nos-hi a tots; hauria de fer memòria de la marxa verda en el Sàhara, la vergonyosa submissió al Marroc i la poruga, més que intel·ligent, fugida per camés de l'última colònia espanyola perduda.

LO RIU ÉS VIDA

Jaume Gala

Al Pare Ebre

I) Lo riu és vida.
La Vida riu en ell.
Té una força sens mida
i amb sa forta embranzida
forma el delta tan bell.

II) Lo riu enamora:
té un panell de colors
ben intensos tothora,
dins les ribes i enfora,
que captiva molts cors.

III) Lo riu t'atrapa
amb ses dolces sentors,
tot emmotllant el mapa
cap flaire se li escapa
entre plantes i flors.

IV) Lo riu no s'atura:
fa camí des de lluny;
canta, salta amb bravura,
corre entre erms i verdura,
i cap al mar s'esmuny.

V) Lo riu captiva:
atrau mosques, moixons
i aus que van sens deriva
cercant cucs, grans, oliva...
fent nius entre espigons.

VI) Lo riu davalla
inestables cabals:
la sequera els retalla,
les crescudes són dalla
que tot ho sega en fals.

VII) Lo riu s'esvera
quan ronquen els motors
de la barca amb fal·lera
plena de gent viatgera
que xala amb les blavors.

VIII) Lo riu té viles,
pobles grans i petits.
Acull peixos, anguiles
(entre algues i argiles)
i ànecs que escampen crits.

IX) Lo riu fa una crida:
no vol ser ofegat.
No admet cap més ferida
que li amputi la vida...
tot ben desmanegat.

X) Lo riu sempre canta,
no desitja mai el plor,
funeral ni complanta.
Ben joïós, ens encanta;
Malalt, ens fa dolor.

XI) Lo riu és de plata,
de la Lluna és mirall;
dins de la nit d'escata,
quan la claror esclata,
llueix com un cristall.

XII) Lo riu és vida!
Planta o animal
hi troben una dida.
Trobem-li eixida!
Salvem-lo de tot mal!

Tots som la Chapecoense

Joan Maresma Duran

Club petit, de petita ciutat de l'interior, sense grans jugadors, però amb esperit d'equip irresistible, derrota esquadres moltes vegades més grans i arriba a la final d'un títol inèdit. Amb algunes variants, ja hem vist aquesta pel·lícula algunes vegades. La història és antiga com la de *David i Goliat* i es repeteix com a ficció o –més rarament– com a realitat a través del temps i la moral és sempre la mateixa: no importa la seva mida, importa la mida del somni. Importa el que un jove amb una fona o un equip petit poden contra els poderosos. Quan la història té un final tràgic com el de la *Chapecoense*, entrem en el terreny d'una altra lliçó, o d'una lliçó sense sentit. La llegenda de la *Chapecoense* no era per acabar així, en un avió destrossat enmig de la selva. Davant l'enormitat de la catàstrofe no queda res per ser entès excepte l'atzar criminal o el poder amoral o immoral de la mort. Accidents com el de *Medellín* ens revolten, però és una revolta contra què? Una llegenda interrompuda abans de fer-se realitat. La mort col·lectiva destrueix el mite. Moral de la història: res.

El desastre amb l'avió de la *Chape* va produir un fenomen de compassió universal, d'una emocionant solidaritat entre els amants del futbol, però també entre aquells que no tenen res a veure amb l'esport. Una solidaritat radical que va fer que els dirigents de l'*Atlético Nacional de Medellín* renunciessin a la *Copa Sudamericana*. La cerimònia d'homenatge a les víctimes a l'estadi *Atanasio Girardot*, el dia 30 de novembre de l'any passat, va ser un dels moments més bonics de la història de l'esport. Els anys de sofriment de *Medellín*, una de les ciutats més perilloses del món als vuitanta i noranta, van quedar enrere. Del terror va florir un poble generós, solidari i digne. Incapaç de ser indiferent al dolor de l'altre. El plor de *Chapecó* va ser també el plor de *Medellín*.

Aquest esdeveniment va fer que jugadors, tècnics i dirigents abdiquessin de la seva identitat i es fessin tots de la

Chapecoense. Va fer que una jornada de futbol a tot el món es paralitzés per reflexionar sobre l'infortuni de l'equip de l'estat brasiler de *Santa Catarina*.

Sembla ser que les persones necessitem sempre la tragèdia i el dolor per exercitar el nostre humanisme. Depèn, no obstant, del succés: pocs mostren germanor amb els supervivents dels naufragis a la *Mediterrània* o amb els refugiats de *Síria*.

El terratrèmol que va destruir *Lisboa* el 1755 va portar molta gent a qüestionar l'existència d'un Déu cruel que va causar tantes morts i tantes desgràcies. L'il·luminista *Voltaire* va escriure que el sisme provava que Déu no existia, existia un atzar sense nom i sense respon-

sables. Davant l'enormitat de la calamitat es buscava un culpable enmig de les runes de *Lisboa*, buscant un sentit a l'horror. Molts es van convertir en ateu, però molts també van atribuir a miracle el fet que moltes esglésies resistissin al terratrèmol.

En el cas de la *Chapecoense*, la llegenda sobreviurà a la magnitud de la tragèdia i no serà pas un miracle. Diuen que el club de *Chapecó* és el millor administrat del país.

L'equip serà reconstruït. I la ciutat i el món conservaran per sempre a la memòria el record d'aquell equip atrevit que no va arribar al títol, però que va arribar a la consagració. *Força, Chape! Bon any*

Un dia lluminós

Pep Parés

Fa quaranta anys que visc al Masnou. Però, sóc del poble? Recordo els meus primers 18 anys a Sant Feliu de Codines. Poc o molt tothom ens coneixiem. Quan veia algú pel carrer sabia qui era, d'on era, el mot de casa seva; que el seu pare va morir a la guerra o sa germana cosia a casa... Era una saviesa força arrodonida de la humanitat que m'envoltava, que envolta, encara, els pobles petits. Aparegué una certa solitud quan, per feina i estudis, vaig anar a viure a Barcelona. Centenars de persones al meu costat i jo sense conèixer ningú, forçant-me a no saludar a tothom com sempre havia fet. Pels meus fills que són del Masnou, pels amics, pel mar, per les muntanyes de Sant Mateu, ara em sento molt d'aquí.

Amb el punt i final a la vida laboral, sempre viatgera, he posat en valor el concepte de "quilòmetre zero": tot el que pugui fer al meu poble, millor no fer-ho més lluny. Deu ser més o menys allò que se'n diu: pensa globalment i actua localment. I, quan canvis d'òptica, el Masnou se t'obre i vas entrant en els diversos ambients de la seva vida social.

Avui, sense sortir del poble, ha estat un dia lluminós perquè he conegut la

Laura (deixeu que m'inventi el nom). Amb un amic li portàvem un present d'una entitat. Ens ha obert la porta amb la fragilitat dels 94 anys, somriu- re als llavis i una clara dignitat a la mirada. No té fills, és vídua. Viu sola. Als quatre anys emigra a França on viu molts anys. Després a Amèrica del Sud, Estats Units, el Masnou... Professora de francès, que fa derivar la conversa cap a la llengua de Molière. Li encanta parlar en l'idioma que més domina. I em corregeix, des de la taula de mestra d'on penso que parla sempre, si es tracta de tenir cura de la llengua. La conversa s'anima i el meu amic i jo decidim guanyar el millor temps passant-lo al seu costat. Xerrades càlides que repassen la vida. Noranta-quatre anys! El cap ben clar. Complicitat. El plaer de compartir

l'estona. Se sent cansada de tant viure, però s'il·lumina tota quan la conversa la mena cap a vivències afables.

I aquella dignitat a la cara que em recorda unes paraules de Gabriel García Márquez: el secret d'una bona vellesa és fer un bon pacte amb la solitud. Decididament, la Laura ens ha corprès. Podria dir allò: de gran m'agradaria ser com ella! Però, ai las, som una continuïtat poc canviant del nostre jo i serem poca cosa més –o més aviat menys– del que som ara.

El meu amic i jo sortim de ca seva amb un somriure als llavis. Hi tornaré amb la meua dona per parlar-hi francès i sentir al costat una persona, eixuta de cos, amb arrugues solcades, que irradia la bona energia que de vegades ens falta.

La punta de la llengua (82) Esteve Pujol i Pons

Quina llàstima que hi hagi quitxalla que hagi après a dir **voltereta* en comptes de **tombarella**, **capitomba** o **figuereta**.

O que diguin **columpiar* o **columpi(o)* i no sàpiguen dir **gronxar** o **gronxador** (o fins i tot **engronsar**, **engron-sador**).

O que hagin après **chuche* en comptes de **llaminadura**, **llamí** o **llepolia** o simplement **dolç**.

O que els sigui més fàcil de dir **txapussa* que no pas **barroeria**.

O bé que diguin **emputxar* en lloc d'**empènyer**, **empentar** o **empentejar** o senzillament **donar** o **clavar una empenta**.

O que facin servir **agòbio* i **agobiar* i desconeguin

angúnia i **anguniar** o **anguniejar** i **angoixa** i **angoixar**. O que engeguin a tort i a dret **vale, vale* i no diguin mai **d'acord**, **només faltaria**, **i tant**, **oh i tant**, **i tant que sí**, o només **sí**.

O que diguin a cada pas **a tope* i no sàpiguen dir **del tot**, **com un ou**, **a vessar**, **a tot i ple**, **a tort i a dret**, **a tot drap**, **a totes passades**, **a raig fet**, **de totes maneres**, **de gom a gom**, **a cor què vols...** segons el context i l'ocasió.

Potser val la pena que ens preguntem: de qui ho deuen haver après?

Recordo que un asterisc (*) davant un mot o expressió vol dir que són incorrectes.

PRE CRÒNICA Exposició i Conferència: **RAPA NUI (Illa de Pasqua)** –L'illa dels misteris–

Joan Muray

Aquesta illa remota és plena de misteris sense resoldre, i que potser no es resoldran mai, en part pel genocidi perpetrat per cert pirata i negrer nostrat, i en part per la destrucció sistemàtica que hi dugueren a terme els primers missioners catòlics que hi arribaren a continuació de la ràtzia desembrina de 1862.

Aquesta cultura estava transmesa oralment i per la mena de llibres (?), que eren unes tauletes de fusta anomenades *rongo rongo*, que el zel missioner es va cuidar de cremar. De totes les que podia haver-hi, tan sols en queden 21, cap a la mateixa illa. Estan repartides entre diversos

museus del món.

Per tant, i per veure i mirar d'entrellucar un xic més enllà, us proposo que vegeu l'exposició d'imatges i peces

d'aquella cultura, fetes i portades des d'aquelles llunyanes i enigmàtiques terres. Podríem dir, en comptes de terres, la porció de terra més aïllada del món, talment com una plataforma enmig de l'oceà.

Les imatges foren preses per aquest mateix cronista, i les peces, com és natural, reproduccions, que van des d'uns moais fins a una tauleta *rongo rongo*, pectoral i bastó dels reis, així com la seva bandera.

L'exposició s'inaugurarà el dissabte 21 de gener, i restarà oberta fins al 16 de març d'aquest 2017.

Per altra banda, podreu aprofundir un xic més en aquesta ancestral cultura mitjançant la conferència que donaré dins el període de temps que durarà l'exposició, i que s'anunciarà al butlletí del mes de febrer.

I com dirien ells: *ME'E HANGA Á KU* (que us agradi)

MAURURU.

ASSOLIR UN SOMNI

Ascensió al Mont Blanc (4.810 m)

Miguel Garrudo

El setembre de 2016, quatre amics del Masnou, Miquel Vinardell, Bartolomé Mairena, Fede Oltra i Miguel Garrudo, vam aconseguir un somni llargament desitjat i preparat. Som alpinistes aficionats, que sortim a muntanya des de ben joves i ens l'estimem tant com la respectem.

El somni: pujar el cim del Mont Blanc, de 4.810 m. Tot un repte!!

Hi va haver moments de dubte, sobretot per culpa de les previsions meteorològiques canviants. Finalment, decidim arriscar-nos i marxar.

El dia 24 de setembre arribem a Chamonix i dormim al càmping de "Les Bossons". El 25 ascendim fins al refugi de "Gouter" (3.800m). Hi arribem cap a les 19 h, cansats i famolencs. Ens apressestem a descansar, ja que l'endemà hem d'iniciar l'ascensió final ben d'hora. Ens esperen 1000 m de desnivell, però el cel està estrellat i augura bon temps. Tot i que la temperatura és molt baixa, aguantem bé

l'escomesa i comencem a gaudir del camí, malgrat la duresa del traçat.

A les 10 del matí assolim el cim. Costa descriure les sensacions que sentim. Estem exultants! El dia és fantàstic, tenim una vista espectacular i estem sols. El fred i el vent no ens impedeixen gaudir d'uns moments d'intens plaer. No ens ho podem acabar de creure! Per això fem fotos que immortalitzin aquest moment de felicitat. També intentem esbombar la notícia a

través del whatsapp.

Aquesta nit tornem a dormir al refugi. Estem cansats i encara ens queda un llarg descens.

En arribar a "Les Houches" decidim passar-hi una altra nit per descansar i celebrar la nostra fita amb un sopar a Chamonix.

Tornem a casa contents i amb els ulls posats en nous reptes, animats pel que hem aconseguit. Encara no hem trobat el nostre límit!

LA BADIA DEL TESOR

Josep Condeminas

A Galícia, concretament a Vigo, Jules Verne hi té dedicat dos monuments, un de l'escriptor assegut sobre els tentacles d'un pop i un altre del personatge del capità Nemo a la badia de Sant Simó. Tots dos són una clara referència a la famosa novel·la *20.000 lligües de viatge submari*, ja que en un passatge de la novel·la es fa referència a la batalla de l'estret de Rande de la ria de Vigo on hi ha enfonsats catorze galions suposadament carregats d'or, plata i maragdes procedents d'Amèrica, i a la novel·la els tripulants del submari de Nemo, el *Nautilus*, es dedicaven a recollir aquest fabulós tresor. D'alguna manera, Verne va contribuir a popularitzar aquest pasatge de la història i del tresor, però la realitat és molt diferent.

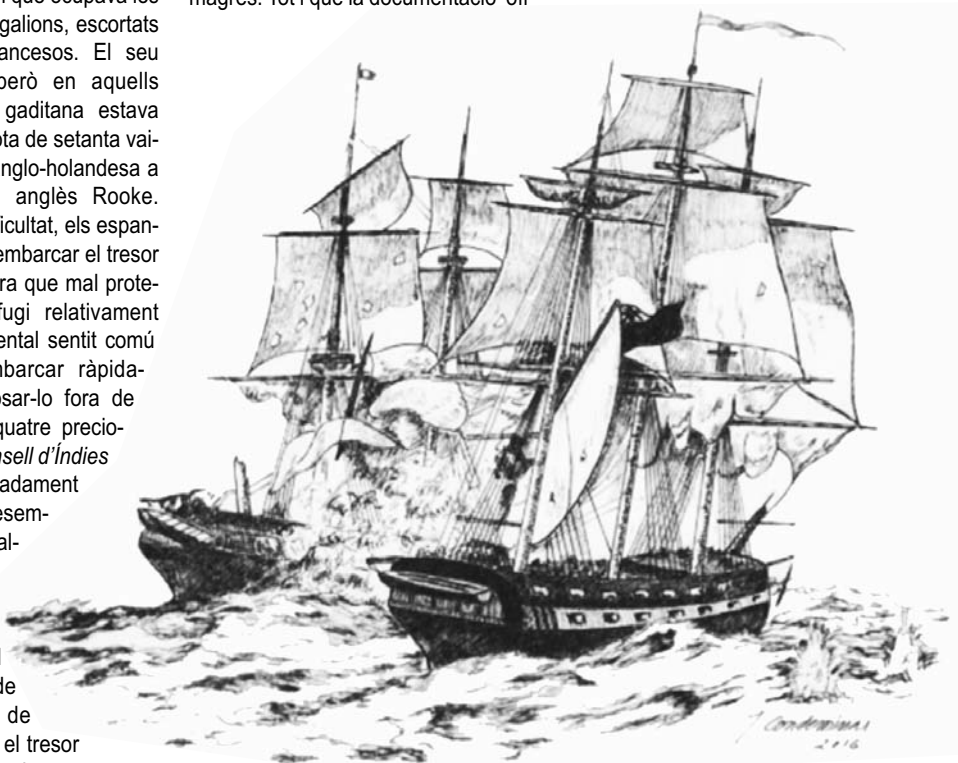
A l'any 1702, i per finançar la guerra de Successió, Felip V va fer transportar des d'Amèrica el més gran carregament d'or, plata i pedres precioses que mai s'havia vist, i que ocupava les bodegues de disset galions, escortats per vint vaixells francesos. El seu destí era Cadis, però en aquells moments la ciutat gaditana estava assetjada per una flota de setanta vaixells de la coalició anglo-holandesa a càrrec de l'almirall anglès Rooke. Davant d'aquesta dificultat, els espanyols van decidir desembarcar el tresor a Vigo, ja que, encara que mal protegida, oferia un refugi relativament segur. El més elemental sentit comú aconsellava desembarcar ràpidament el tresor i posar-lo fora de perill, però durant quatre precioses setmanes el *Consell d'Índies* es va negar obstinadament que el tresor fos desembarcat a Vigo. Finalment va ser necessària la intervenció de la Reina, que va designar al capità general de Galícia la missió de transportar per terra el tresor cap a Madrid. Hi ha documents que

acrediten que el transport es va portar a cap mitjançant 1.200 carruatges tirats per bous i escortats per una nombrosa tropa armada. Mentrestant, l'almirall Rooke s'havia assabentat del tresor de Vigo i allà es va dirigir ràpidament per presentar batalla. Molt superior en forces, Rooke sols va necessitar deu hores per derrotar els espanyols; però a partir d'aquests moments és on apareixen les contradiccions i la llegenda. Per un cantó es diu que part del tresor no va poder ser desembarcat i que els anglesos se'n van apoderar; però per altra part també es diu que, veient la imminent derrota, l'almirall espanyol Manuel de Velasco va fer enfonsar els vaixells amb els suposats tresors.

Han passat més de tres-cents anys i durant aquest temps s'han succeït nombroses expedicions i aventurers de tota mena a la recerca del tresor, però els resultats han estat més que magres. Tot i que la documentació ofi-

cial acredita el transport del tresor cap a Madrid, a l'any 2007 la Conselleria de la Junta de Galícia va contractar un grup d'arqueòlegs, geòlegs i geofísics perquè exploressin la zona dels naufragis per si realment hi podien trobar quelcom de valor, principalment al derelict *Santo Cristo de Maracaibo*, on es creia que podia haver-hi una part del tresor. El resultat va ser la minsa recuperació de restes de vaixells, uns quants canons i altres elements de poca importància. Ni tan sols es van poder rescatar restes de vaixells ja que estan pràcticament coberts per tones de fang procedent de rius i rierols que desemboquen a la badia. Tot i la certesa del destí final del tresor, la llegenda continua sent més atractiva que la realitat i, per tant, la imaginació popular seguirà creient que el fabulós tresor encara segueix sota les fredes aigües de la ria de Vigo.

Font consultada: Internet

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo Real

Psicòleg & Coach Executiu i Personal. Expert en Teràpies Neurocientífiques www.oriolugoreal.com

TORNAR A COMENÇAR

Ara, a l'inici del nou any, són molts els propòsits que un es marca. Es configuren les famoses llistes d'objectius i de bones intencions.

Agafem paper i bolígraf i escrivim:

- Anar al gimnàs o fer més esport.
- Fer dieta.
- Aprendre anglès.
- Deixar de fumar.
- Passar més temps amb amics i familiars.

I ho agafem amb empena. Però aquesta energia que ens impulsa comença a perdre força a mesura que passen les setmanes. Com si fos un vehicle que es queda sense gasolina. Perdem l'interès, la motivació, les ganes i abandonem els nostres propòsits.

Fa fred i ja no anem al gimnàs ni sortim a córrer. Ens conviden a sopar o anem a dinar a casa d'uns amics i ens saltem la dieta. Estem cansats i decidim passar de la classe d'anglès. Ens trobem estressats i es presenta l'ocasió per tornar a fumar.

La voluntat és un múscul, i com a tal

s'ha d'entrenar dia rere dia.

Quan ens diem que per una ocasió no passa res, estem autoenganyant-nos. En el fons sabem que allò pot convertir-se en l'inici de l'abandonament de les nostres noves rutines. Tot i això, fem callar aquesta veu i ens mentim. Perquè és una forma de poder cobrir un desig immediat.

Al realitzar un hàbit de forma reiterada, el que succeeix en el nostre cervell és que es creen connexions entre les neurones que reforcen i faciliten aquella conducta o comportament.

En el moment en què ens desviem del nostre propòsit original, estem reforçant

una altra acció, ja sigui quedar-nos en el sofà, menjar entre hores, no anar a la classe o tornar a fumar.

És per això que és tan important ser conscients que la voluntat no és qüestió de dos dies. És el resultat continu de moltes jornades repetides de treball.

Algunes pautes que poden ajudar-te per tal de potenciar aquest múscul de la voluntat i del compromís, són els reforços.

A nivell conductual, podem posar-nos premis per reforçar aquells comportaments que ens són més difícils i que volem incorporar a les nostres vides.

Per exemple, després d'anar al gimnàs podem prendre'ns el suc de taronja que tant ens agrada o en tornar de la classe d'anglès podem fer-nos un bany calent.

I a més a més, és recomanable de poder dificultar els hàbits negatius per tal de no caure en la temptació. Per exemple, si ens costa anar a classe d'anglès i ens quedem a casa mirant la televisió o amb l'ordinador, podem posar-nos una alarma, o treure les piles/bateries per tal de no tenir més opció que anar a classe.

Cada dia que treballes la teva voluntat, aquesta creix i s'expandeix. És millor que comencis amb poc i que vagis apujant el llistó. Veuràs com així pas a pas aconseguiràs tot allò que et proposes per a aquest 2017.

PER A CAP D'ANY I REIS LLIBRES EDUCATIUS D'ESTEVE PUJOL I PONS

Valors per a la convivència. Parramón Ediciones 2002 (reflexió, contes, activitats...) (*)

Eduquem persones. Reflexions d'un mestre a l'inici del segle XXI. Editorial Mediterrània 2004

Valors per créixer. Parramón Ediciones 2009 (reflexió, contes, activitats...) (*)

El Gran Llibre dels Contes amb Valors. Parramón Ediciones 2009 (26 contes sobre valors) (*)

Pensaments d'un educador. Edicions Saragossa 2011 (Premi d'Assaig Pedagògic. Santa Llúcia 09)

El Gran Llibre de les Emocions. Parramón Paidotribo 2012 (20 contes sobre emocions) (*)

Esforç, prudència i llibertat. Parlant d'educació. Editorial Fonoll. Juneda 2016 premi Joan Profitós

(*) També hi ha edicions en castellà i en altres idiomes.

Parlem de llibres

August Garcia i Orri

La guerra civil vista 'amb ulls de xiquet'

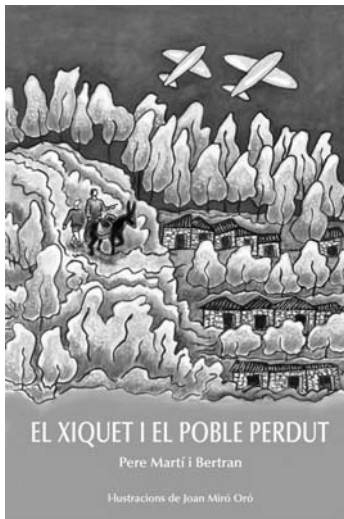
*"Però jo, com la majoria,
vaig callar,
em vaig considerar un
vençut més."*

Així parla el protagonista d'*El xiquet i el poble perdut* (1) quan, de gran, es decideix a explicar la seva història. No ho havia fet abans "*perquè ho tenia ben amagat, com colgat en un pou molt fondo*". La descoberta de la línia defensiva de la serra de la Fatarella l'animarà a escriure.

Pere Martí i Bertran ha escrit un relat precís, rigorós i emotiu a partir de testimonis reals d'aquell conflicte. Un gènere, el de la narració històrica, en el qual s'estrena amb nota. Tret de la col·lecció "*La guerra dels grans*" de l'Associació Tantàgora no he trobat textos com aquest, adreçat als nens. Per això s'agraeix encara més l'aportació de Martí.

La història recull els records d'un nen de set anys quan esclata la guerra, de com la viu al seu poble, la Fatarella, i de com ajudarà sa mare en una feina secreta que els permetrà conèixer *el poble amagat* on s'instal·la el post de comandament republicà.

Tres són, al meu entendre, els mèrits d'aquest relat: el punt de vista, la justa barreja de rigor històric i ficció vivencial, i el delicat tractament de les emocions. El primer és essencial perquè la història pugui fer-se entenedora per a un nen. El Gatano ens explica els

seus records 'amb ulls de xiquet'. És a través de la seva mirada que un nen actual pot entendre millor un esdeveniment tan traumàtic. Però un nen no veu els fets històrics sinó que els viu, encara que no els entengui. I aquí el segon encert: Martí posa davant el jove lector alguns episodis reals –com l'assassinat de 34 pagesos (els "Fets de la Fatarella")–, però viscuts a través dels comentaris dels adults. I enmig de tot això la quotidianitat d'un nen que juga ara "*més a la guerra, amb pistoles i fusells de fusta*". Un nen que xalarà de valent ajudant sa mare amunt i avall, del poble amagat al seu, mentre coneix els soldats, "*la majoria molt joves*". O la trobada amb el

Charlie, que "*parlava un català com arrossegat*", un brigadista internacional amb un paper especial al relat.

El dol, la por, la fam són ben presents al text, però barrejats sàviament amb molts moments divertits, que ajuden a una lectura més amable. Perquè, malgrat tot, com diu el Gatano: "*tinc la sensació que vaig ser un infant feliç*". L'autor de les il·lustracions d'aquest llibre és en Joan Miró Oró –amb un nom així has de ser artista– i he descobert que, a part de dibuixar, la seva passió és el treball amb el cartró. Construeix tota mena de figures, escenografies i bestiari popular. Aquí ens regala uns dibuixos plens de vida, a mig camí de la figuració i un cert expressionisme. La mirada del lector pot aturar-se en les emocions que es destil·len de les cares dels personatges dibuixats amb un traç net i poderós, a voltes deutor del còmic, d'altres del reportatge fotogràfic dels fets bèl·lics. Són especialment poderoses dues imatges, la de l'enterrament d'un familiar on el negre i els caps cots impregnen la imatge de dolor; i la del soldat-sastre que deixa provar a la mare una màquina de cosir –tot un tresor de l'època! L'escena és plena de brillantor i alegria, en clar contrast amb els dies que vivien.

Un apèndix històric final, a càrrec de la mestra Remei Domènech, complementa aquest relat, una eina excel·lent per tractar la guerra amb els nens.

(1) Pere Martí i Bertran. *El xiquet i el poble perdut*. Edicions del Serbal i Fundació el Solà, Barcelona / La Fatarella, 2016. Il·lustracions de Joan Miró Oró. 60 pàgines

B O N 2 0 1 7 I R E I S

forme's
PERRUQUERIA UNISEX

*Gràcies a clients i veïns per la bona
acollida al carrer*

Carrer Pere Grau, 19, tel. 93 555 41 01, el Masnou

KÉRASTASE
L'ORÉAL

WELLA
PROFESSIONALS

Eli Vinyals
Plata i complements

Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 555 62 41 elivinyals@yahoo.es

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

2017, set de teatre

Fins al 8 de gener, tradició: el Centre Catòlic de Sants, la Parròquia de Sant Medir o bé el Foment Hortenc, per exemple, programen *Els pastorets* de Josep Maria Folch i Torres. Podem, doncs, anar-los a veure i gaudir-los en família; de pas, podem comprar una novetat editorial que els analitza: *Els pastorets de Folch i Torres: l'origen caputxí d'un fenomen teatral*, de

la periodista cultural barcelonina **Carme Tierz** (Ed. Mediterrània, 2016). També el dia 8, a les 17.30, podem gaudir de *L'estel de Nazaret*, de Ramon Pàmies, al Poble Nou, al Centre Moral i Cultural (c/ Pujades, 176).

Teatre familiar. *El petit Dalí* s'exhibeix al **Teatre Poliorama**, a les 12.30, els diumenges 15, 22 i 29. Cal dibuixar. Cal sentir.

Del 13 fins al 22 de gener **La Puntual** (Allada Vermell, 15; prop del Mercat del Born) ofereix *L'ombra de Pinotxo*. Quaranta-cinc minuts d'ombres xineses per apropar-se al clàssic (1883) de tota la vida de l'escriptor florentí Carlo Collodi (1826-1890). Titellaire: Néstor Navarro. Dramatúrgia: Raquel Loscos. Música original d'Octavi Rumbau.

L'11 de gener (fins al 26 de febrer) **Xavier Bobés** ofereix al Teatre Nacional de Catalunya (TNC), de dimecres a diumenge a les 17 i a les 20, *Cosas que se olvidan fácilmente*. Els seus objectes es transportaran, ens faran pensar, ens causaran tot un munt de sensacions. Important i imprescindible.

En la solitud dels camps de cotó, del (genial) **Koltès**, també visita el Nacional (**TNC, Sala Petita**), des del 19 de gener fins al 19 de febrer; amb la complicitat d'un equip de pes: direcció de Joan Ollé, traducció de Sergi Belbel i interpretació d'Ivan Benet i Andreu Benito.

31 de gener. Comencen les representacions de *La mare*, de Florián Zeller, (direcció d'Andrés Lima), amb interpretació destacada d'**Emma Vilarasau**, a La Villarroel.

Els qui tenen una estoneta, per a la lectura, val a dir que ja estan començant a sortir del forn (Editorial Comanegra) els Premis Frederic Roda de Teatre: l'any 2014 el va guanyar *Boira*, de Lluïsa Cunillé, i l'any 2015 *La travessia*, de Josep Maria Miró (també, *ex aequo*, David Plana). Ambdós textos ja obren els seus móns i processos de seducció.

Finalment, recordem que el dilluns 19 de desembre es van lliurar els **Premis Butaca** d'enguany, al Teatre Apolo. Felicitem a tots els guanyadors, en especial al Millor Text, *Vilafranca*, de Jordi Casanovas, i al Millor Muntatge, *Dansa d'agost*, de Brian Friel, amb direcció de Ferran Utzet i producció de La Perla 29.

Set de teatre, set de tu, set de vida, set de tot allò bo que ens fa caminar amb molta més força. Felix Any, que porta als llavis el seu primer pirulí, i va entrant en contacte amb aquest estrany i intens món que ens ha tocat viure. Ets benvingut. Totalment.

EL 2017 POT SER UN BON ANY PER A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou
CONSULTA'NS A:

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

CANTADES DE NADAL DE LA CORAL XABEC

Esteve Pujol i Pons

Feia fred; només faltaria que haguéssim tingut un concert de Nadal amb calor!

Com sempre sota la batuta de la Montserrat Llagostera, a les vuit del vespre del dissabte 17 de desembre, a l'església de Sant Pere —els bancs plens—, la Coral Xabec va oferir amb totes les ganes del món el Concert nadalenc.

Cançons populars de Nadal van omplir la primera part de la cantada: *Benedicat vobis* (G.F.Haendel), com un toc de trompeta inicial amb ressonàncies planetàries. El *Fum, fum fum* (harm. de Francesc Vila) ens fa sentir ben a casa. La nadala *Marxa dels Reis* (harm. de F. Perret), ens acosta a la Provença germana. El *desembre congelat* (harm. de Manuel Oltra) tampoc no hi podia faltar. I *El Noi de la Mare* (harm. d'Ernest Cervera), que ens arriba al moll de l'ànima. Ben xiroia la que va venir tot seguit, *Les dolces festes* (harm. de Jesús Capdevila). I vam anar fins a Ucraïna amb el repic del *Ding, dang, dong* (harm. de S. Yaroff). Potser no tan coneguda, però plena de goig i de sentiment, *Nadal*, amb lletra de Joan Farràs i música de Francesc Vila. I per acabar aquesta primera meitat de la cantada, l'universal *Adeste, fideles*

(harm. de R.F. Yera).

Un breu, molt breu descans per a cantaires, músics i públic.

I som-hi! A la segona part les melodies airoses, però de tall ben clàssic, del *Kyrie*, el *Credo* i l'*Agnus Dei* de la *Messe in D-G* del compositor alemany Karl Kempter. No eren nadales... però ho semblaven!

Continuem amb el *Graduale: Puer natus est* d'A Diabelli, una proclamació molt festiva del naixement de Jesús.

I quatre fragments de l'*Oratori de Nadal*, de Camille Saint-Saëns: 1.*Prélude* (orquestra sola); 2.*Récit et chœur: Et pastores erant*; 8.*Quatuor: Alleluia*; i 10.*Chœur: Tollite hostias*.

Després d'aquest final esplendorós, calia que tothom, cantaires i públic, tornéssim a cantar el *Fum, fum fum*, i així ho vam fer.

Ens hi van acompanyar Alba Codina i Satenik Lalayan, violins, Ferran Vilanova, viola, Antonia Parapar, violoncel, Manel Vega, contrabaix, Carme Cama, flauta travessera, i

Bernardo García, trompeta.

A la recapta per a La Marató de TV3 i Càritas parroquial es van recollir 445,00 €; gràcies, gràcies!

Agraïm també la col·laboració indefectible de la Parròquia de Sant Pere i de l'Ajuntament del Masnou.

No podia faltar el ressopó de germanor de cantaires, músics i familiars als locals de *Gent del Masnou*.

Com ja és tradició, l'endemà, diumenge 18, a les 11 del matí vam fer la cantada a la nostra Casa Benèfica; és que ja ens hi esperen, sabeu? Havent-la acabada, el Sr. Coll, President de la Casa, va fer ofrena a la Coral d'una placa commemorativa de la vint-i-unena cantada nadalenca; gràcies... per l'agraïment; continuarem venint-hi, segur.

I el divendres 23, a les 8 del vespre, tampoc no podíem faltar davant del Pessebre del carrer de Sant Rafel; és que també ens hi esperen! Ens hi acullen tan rebé!

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

L'aqüicultura a Espanya

L'oferta mundial per càpita de peix va assolir el 2014 un màxim històric de 20 kg. I això, gràcies al creixement de l'aqüicultura, que va superar per primer cop la producció de la pesca extractiva per al consum humà.

Mentre les captures mundials es mantenen pràcticament estables, la producció aquícola experimenta un creixement continuat. Creixement que el va portar a superar, en 2014, la pesca extractiva

per al consum humà. La projecció realitzada per la FAO (*Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura*) fins al 2025 apunta que que, dintre de cinc anys, l'aqüicultura superarà el total de captures pesqueres. I en aquest any representarà el 52% de la contribució d'aquest sector vers la producció pesquera mundial.

Es qualifica com l'inici d'una nova etapa en la qual "l'aqüicultura es convertirà en

el principal impulsor del canvi en el sector pesquer i aquícola".

La zona més productiva continua sent el Pacífic nord-occidental, seguit del Pacífic centre-occidental i l'Atlàntic nord-oriental. L'informe de la FAO destaca la greu situació, a la qual qualifica d'alarmant, en el Mediterrani i en el Mar Negre, ja que les captures han disminuït un terç des de 2007. Aquesta disminució és culpa de la reducció de petites espècies pelàgiques, com l'anxova i la sardina, però també grups d'espècies. Pel que fa a la producció aquícola, es manté un ritme ascendent, que és el desencadenant del fort creixement de peix per al consum humà.

En 2013 la ingesta de peix en el món va representar el 27% del consum de proteïnes animals i el 6,7% del total de les proteïnes.

Hi ha gran varietat de peixos de cultiu. Les espècies produïdes per l'aqüicultura en aigua marina detallades en l'informe d'APROMAR són: orada, llobarro, rèmol, corball, llenguado, tonyina, musclo, cloïsses, ostres. També es fa menció d'altres espècies, produïdes en minsa quantitat, com l'anguila, besuc, llagostins, microalgues i macroalgues.

En la producció de peixos marins destaca el llobarro cultiu). D'aquesta espècie s'obtingueren 21.324 tones, un 22,7% més que en 2014 quan se'n van produir 17.376 tones.

Segons APROMAR el 96,7% de la producció nacional del llobarro és de cria, mentre que les captures silvestres desembarcades en els nostres ports

per la flota pesquera assoliren 568 tones. L'espècie següent amb major producció fou l'orada de la qual es van obtenir en 2015 un total de 16.231 tones, pràcticament la mateixa quantitat que en l'exercici anterior.

Nota particular: Catalunya n'ha produït tan sols 514 tones, el 3,2%. El Masnou va desmantellar la seva piscifactoria per mala gestió i per algunes persones

influença la visió de la qual els feia nosa. Més sobre aquest tema, vegeu el butlletí de GdM, núm. 298, del maig del 2012.

Fonts consultades: Revista MAR Núm.561, Raúl Gutiérrez i Ana Díaz (text i fotos)

Lectors i amics, tingueu un bon Any Nou.

Dites i personatges populars (35)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...

PAGA, QUE ÉS GATA

Es diu de manera més o menys impositiva quan algú no té altre remei que pagar alguna cosa.

S'expliquen diversos orígens de la dita, tots ells procedents de rondalles populars molt antigues.

Una d'elles conta que molt temps enllà hi havia uns estudiants que, com solia passar en el món escolàstic, *no tenien un ral*, és a dir, que anaven *escurats de butxaca*.

Així, per poder treure la panxa de penes, van enginyar-se un ardit que gairebé sempre els donava bon resultat: triaven un hostal en el qual no haguessin estat mai abans, de manera que no els coneguessin el truc, i portaven amb ells un sac dintre del qual amagaven una gata; *menjaven*

més que llimacs, és a dir, que s'atipaven com lladres i, a l'hora de pagar, proposaven una juguesca a l'hostaler o l'hostalera: si endevinaven què portaven al sac els pagarien el doble del que pujava l'àpat i, si no, haurien menjat de gorra, marxarien sense pagar *ni cinc de l'ala* i seria l'hostaler qui els pagaria l'import a ells. Abans, però, ja

havien procurat que l'animal miolés diverses vegades per donar confiança al fondista i garantir-se l'èxit de l'enganyifa.

Quan l'home o la dona acceptaven el repte, segurs de guanyar, i els deien que al sac hi havia un gat, els nois treien la gata del sac tot dient: *paga, que és gata!* I així guanyaven el tracte.

També es diu que l'astúcia era obra d'uns rodamons que anaven pel Maresme, els quals feien una crida al mig de la plaça i retaven els ingenus amb la juguesca: si guanyaven els doblaven l'aposta i, si no, perdien els diners en joc.

Hi ha altres i nombroses explicacions sobre el possible origen de la dita, però sempre giren al voltant del mateix: algú que *fa el viu* i s'aprofita de la bona fe dels altres i dels qui volen fer encara més el viu. Una mena de *trilers* de l'època, vaja.

Nota: en lletra cursiva ens hem referit a altres dites ja comentades, que ja comentarem més endavant o que s'expliquen per elles mateixes.

Classes de ioga

Curssets trimestrals els dimarts de les 19.30 a les 21

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Preu trimestral: 80 €. Socis 70 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa. Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

Què és el **T.R.E.**?

Tension & Trauma Releasing Exercises

Exercicis per a l'alliberament de l'estrès, la tensió i el trauma

Carles Ripol

Tots hem patit, en algun moment de la nostra vida i en major o menor grau, episodis d'estrès, de tensió o de trauma. Aquests poden ser físics: una caiguda en bicicleta, un esforç desmesurat, un accident; o poden ser psicològics: un esglai, un enuig, una separació, una pèrdua, conflictes en les relacions, la visió d'un fet impactant, etc. Tots aquests estressos, tant si són grans com petits, passen pel cos, i es converteixen en patrons musculars de tensió que, si no se'ls dona una sortida, poden arribar a ser crònics i molt profunds, fet que afectarà l'equilibri general de la persona, i en conseqüència el benestar amb si mateix i amb el seu entorn.

Una manera fàcil i eficaç de donar sortida a aquesta acumulació d'estrès i tensió és a través del T.R.E.®

El T.R.E.® és una tècnica corporal que, a través d'uns senzills exercicis, activa un mecanisme reflex natural de tremolors neurogènics en el cos que alliberen les tensions que han quedat en la memòria fascial i muscular després de situacions estressants o trau-

màtiques de la vida.

Aquesta vibració que emergeix des de l'interior del nostre ésser permet reduir la tensió muscular, calma el sistema nerviós d'una manera senzilla, agradable i indolora, i ajuda al cos a alliberar patrons profunds de tensió i estrès, cosa que permet recuperar el seu estat d'equilibri i benestar.

Aquest mecanisme d'agitació en els músculs és part del nostre comportament natural com a mamífers i és la resposta del propi organisme per autoregular-se i sanar-se a si mateix. Així que tots ens podem beneficiar del TRE

Aquesta tècnica no requereix parlar o recordar l'experiència traumàtica o estressant. L'alliberament passa pel cos.

El fundador del T.R.E.®, el nord-americà David Bercei, considerat un expert internacional en àrees de la prevenció de l'estrès, el trauma i la resolució de conflictes, porta més de 20 anys ensenyant aquesta tècnica, que actualment està sent utilitzada en més de 100 països tant a nivell parti-

cular, com laboral o terapèutic. Es pot practicar tant en sessió individual com en sessions en grup.

El tremolor pot alliberar des d'emocions lleus, com disgustos, irritabilitat, emocionalitat, reactivitat, tensió muscular, fins a emocions fortes, com l'ansietat severa, depressió, les crisis d'angoixa o de pànic, ja siguin aquestes causades per estrès laboral, tristesa, preocupació excessiva, conflictes relacionals, tensió física o traumes causats per accidents.

S'ha comprovat que la pràctica contínua del T.R.E.® redueix el dolor, augmenta la mobilitat i la vitalitat, ajuda a curar ferides, millora el descans nocturn, augmenta l'energia, permet incorporar la sensació de més presència, més calma i més seguretat entre molts altres beneficis. Així tant situacions conscients com inconscients es poden desbloquejar, reduir i arribar a desaparèixer.

El T.R.E.® és una tècnica que, un cop apresada amb un facilitador certificat, es pot practicar autònomament a casa o a la feina.

Sessions de T.R.E. cada dijous a Gent del Masnou

Ajudeu el cos a alliberar patrons profunds de tensió i estrès, i permeteu-vos recuperar el vostre estat d'equilibri i benestar.

Nens a partir de 8 anys: de 18.00 a 19.15 - Adults: de 19.30 a 21.00

Preus:

Socis: Mensual: **35€**, trimestral **90 €** · No socis: Mensual: **40€**, trimestral **100 €**
Preu de una sessió: **15€**

Impartit per **Carles Ripol**, facilitador certificat de T.R.E.® Terapeuta Psicocorporal Holístic amb Kinesiologia

Inscripcions i més informació: **722.750.152**

Exposicions

Fins al 19/1

Mostra de figures del "caganer del pessebre", organitzada per l'Associació d'Amics del Caganer de Catalunya, amb motiu del seu XXV aniversari.

Del 21/1 al 16/3 **Rapa Nui**, l'illa dels enigmes, de Joan Muray

L'enigma V.D.R.

La resposta de l'enigma de desembre:

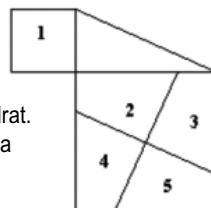
Per ser només 3 persones, un pare i un fill han de coincidir. Dintre el cotxe hi havia l'avi, el pare i el fill.

Per al gener, un de difícil:

Calca i retalla les 5 peces numerades.

Amb elles construeix un quadrat.

Després dedueix quin teorema matemàtic pots aplicar-hi.

"DIUMENGE AMB LLETRES"

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

VETLLADA ARTÍSTICA, LITERÀRIA, MUSICAL.

DIUM. 29 DE GENER A LES 7 DE LA TARDA

ENTRADA GRATUÏTA

CAMPANYA DE

DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt

Diumenge 15 de gener de 10 a 14 al

local social de **Gent del Masnou**,

Dr. Agell, 9 al costat del cinema

La Calàndria.

BON ANY 2017

Comerciants del carrer

Pere Grau

NOVETATS PRADELL
MARIA PRADELL

93 540 35 76

HT
HOTEL TORINO

93 555 23 13

Pastisseria
miquel

93 555 06 61

forme's
PERRUQUERIA UNISEX

93 555 41 01

LA LLUNA
CREPERIA

615 022 086

f "LA LLUNA" CREPERIA

L'ENDOLL
ESPECIALISTES EN IL·LUMINACIÓ

93 555 12 52

Arran de sòl

Per Pledebuit

Uns companys de corrieres em digueren que sempre (és un dir) parlo i critico aspectes del Camí Ral, que, pel que es veu, no vaig mai per l'interior de la vila. Poca memòria, o que potser no em llegeixen sempre, ja que de tant en tant també m'hi he ficat.

Però bé, vaig pensar, me n'aniré a fer un tomb pels carrers interiors. I d'entrada he de dir que només hi ha carrers, de passeig ni un que pugui tenir el mateix qualificatiu del Camí Ral, ja que, tot i tenir, alguns, les voreres més amples que la resta, cap com l'esmentat.

Anem a pams i analitzem-ne alguns. N'hi ha quatre que, si tinguessin la vorera més ampla, podrien ser passeigs. Em refereixo a les carreteres de Teià (l'antiga) i la d'Alella. També les avingudes de Joan XXIII i de Pau Casals.

Com deia, els manca amplada a les voreres, i a més tenen un inconvenient, que no són planeres, perquè tenen algunes unes fortes pujades. Em direu que si les agafes des de dalt fan baixada, sí, però has de tornar a pujar si vius a la part alta.

L'altre inconvenient és que tenen carrers d'entrada, on els vehicles giren a molta velocitat i que, per tant, la teva integritat corre perill.

Seguim. Ara anirem per altres carrers; molts ja els he criticats manta vegada, els quals, especialment els de la part antiga, de tenir pujades i baixades, talment com si estiguessis a la ciutat de San Francisco (però sense els seus famosos tramvies), les voreres són estretes, què dic?, estretíssimes, i a més amb fanals, arbres, pilones, etc., amb la qual cosa et pots fotre una bona patacada si bades un xic, i no parlem dels pobres que hi han de circular amb un carretó de la compra, un cotxet d'infants, etc., que aquests pobres ja ni passen.

Als de la part més nova, més o menys entre els carrers del Dr. Agell i de la Mare de Déu de Montserrat, sí que s'hi pot circular millor per ser més planers, però topem amb el mateix problema, l'amplada de les voreres.

Com veieu, m'he «enllustrat» correctament fent uns quants tords per la part interior de la vila (com si no tingués res més a fer), i què n'he tret?, esbufegar i res més, ja que ni tan sols, en molts, hi ha una trista cadira per reposar de l'escalada que comporta el que hauria de ser una plàcida passejada.

Ara entenc per què són tan concorreguts els passeigs de vora mar, els coneguts popularment com a «rutes del colesterol», dels quals també he parlat, però que tenen un gran inconvenient més greu, que, de les bicicletes que hi circulen, la majoria ho fa sense respectar els senyals, que els marquen que han de circular a 10 km per hora, i sense el més mínim civisme, amb la qual cosa, si hi vas per curar-te del colesterol, en pots sortir amb un traumatisme.

O sigui que ja ho veieu, t'ho agafis per on vulguis, sempre, els qui aneu a peu ho teniu fotut, i més els qui com jo anem arran de sòl.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Ingredients:

2 clementines, 1 llimona i 1 llima, 200 gr de sucre en pols, 6 claus, 1 branca de canyella, 3 fulles de llorer, 1 nou moscada sencera per ratllar-la, 1 beina de vainilla, 2 estrelles d'anís, 2 ampolles de vi negre

- 1. Feu tires amb les pells dels cítrics, fent servir un pelador per evitar la part blanca, que és amarga.**
- 2. Poseu a l'olla el sucre a foc mig, les pells i el suc de les clementines**
- 3. Afegiu-hi el clau, el llorer, la canyella, trenca-da per la meitat, 10 o 12 ratlladures de la nou moscada i la vainilla oberta per la meitat. Ara tireu-hi el vi suficient què cobreixi el sucre.**
- 4. Deixeu en xup-xup fins que el sucre estigui completament dissolt en el vi i que bulli 4, 5 minuts o fins que es converteixi en xarop.**
- 5. Aquest xarop el fem sense posar-hi tot el vi perquè convé que les espècies i el sucre es barregin bé i que l'aroma que en surti sigui deliciós. Si posesim tot el vi ens cremaria tot l'alcohol.**
- 6. Quan el xarop és a punt, abaixeu el foc i tireu-hi les estrelles d'anís i la resta del vi.**
- 7. Deixeu que s'escalfi bé uns cinc minuts més.**
- 8. Servi-ho ben calentet, per no agafar fred mentre esperem que arribin els Reis d'Orient i que sigui el preludi d'un bon any 2017**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Cap a la República

Informació mensual del Procés Constituent
ANC-AI Masnou Decidim · Gnr17 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

Què és un procés constituent?

És un conjunt d'actuacions que culminen en l'elaboració d'una nova Constitució. Quan un poble decideix constituir-se formalment en Estat, després d'haver iniciat un procés d'independència, acostuma a engegar un procés constituent.

Europa mira Forcadell

Diputats de diversos països del continent (Escòcia, Gal·les, Eslovènia, Alemanya, Suïssa, Itàlia, Dinamarca, Irlanda) han expressat públicament la seva preocupació pel fet que la Presidenta del Parlament de Catalunya pugui ser suspesa per haver permès un debat i demanen als seus governs que prenguin posició.

Les entitats apel·len a la unitat i la fermeza per defensar les institucions

ANC, Omnium, AMI, AMC, asseguruen que el suport mostrat a la presidenta del Parlament demostra que el procés no s'ha desinflat i és imparable. Consideren "injustificat" que Forcadell hagi de declarar com a investigada al TSJC.

El processament de Carme Forcadell arriba al Parlament Britànic i creix el nombre de diputats britànics que li donen suport.

Junqueras: "Es podria avançar el referèndum si el govern espanyol precipita decisions contra institucions catalanes"

El vicepresident del govern assegura que el referèndum estarà proper en el temps a l'aprovació de la llei de transitorietat jurídica, per assegurar la seva màxima cobertura.

El frau fiscal costa anualment a cada català 2.120 euros

L'economia submergida, la corrupció política i l'evasió de les grans fortunes, els grans reptes pendents

L'AMI envia més de 400 cartes a alcaldes d'arreu del món per informar del procés sobiranista

La campanya vol evitar el filtre de la diplomàcia espanyola i està coordinada amb el departament d'Exteriors.

El pols judicial Estat-Generalitat encara espera 45 sentències del TC

El tribunal acumula ara mateix 18 recursos presentats pel govern espanyol i 27 per l'executiu català.

L'economia catalana creix un 3,4% el tercer trimestre

El PIB català encadena tres anys i mig de creixements trimestrals positius.

El producte interior brut de Catalunya (PIB) registra un augment interanual del 3,4% al tercer trimestre del 2016, una dècima inferior a l'estimada en el trimestre precedent (3,5%), segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat).

Els pressupostos del referèndum accentuen els blocs al Parlament

El bloc independentista surt reforçat del debat del dimarts dia 20 de desembre. La proposta de Junqueras supera el primer debat.

El President i els Consellers reben notificacions judicials. Notificació del TC contra el full de ruta del referèndum: Els notifica la suspensió de la resolució a favor del referèndum aprovada per Junts pel Sí i la CUP en el debat general de política general.

Penja o renova la teva senyera o estelada. I recorda-ho, no la despengis! Convida la teva gent també a fer-ho.

OFICIS DEL MASNOU DESITGEN A TOTA LA POBLACIÓ MOLT BON ANY 2017

REPARACIÓ DEL CALCAT
SERVEI D'ENTREGA A DOMICILI

Antonio

Francesc Macià 87
(al davant de l'escola Ferrer i Guàrdia)

93 540 75 88

Canvi de cremalleres en botes, bosses,
motxilles, jaquetes i pantalons.
Venda de productes especialitzats

Construccions Jiménez

Obres i reformes en general

607 947 004

Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

MIQUEL VINARDELL I BOLART.

INSTAL·LACIONS
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT

Girona, 35-37, 3r. 3a.
93 555 45 01 · 93 555 36 91

BLAS FLECHA Pintor

- Decoració en general
- Interior i exterior
- Allisat d'estucats

607 08 20 25 el Masnou

EMPRESA INSTAL·LADORA

L'ENDOLL

ESPECIALISTES
EN IL·LUMINACIÓ

Instal·lacions Segarra sl

Aigua, gas, electricitat, energia
solar, aire condicionat, calefacció,
vivenda intel·ligent, porters
electrònics, regatge per aspersió

93 555 12 52

www.germans-segarra.cat
info@germans-segarra.cat

SERVEIS INTEGRALS

Rehabilitació de la vivenda 100%
Pintura decorativa en general
Neteges de comunitats i particulars
Instal·lacions d'alumini

609 34 56 90 - 93 555 24 91 - Xavi Fuster
serveisintegralsxl@gmail.com

MOTORCAS

VENDA, LLOGUER I REPARACIÓ DE
MAQUINÀRIA I ESTRIS PER A LA
CONSTRUCCIÓ I EL BRICOLATGE
Som al polígon La Bòbila

Garrofers, 5 (pont de Teià)
Tel. 93 540 17 89

Commagra

COMPACTES, MARBRES, GRANITS

MARBRISTA

CUINES • BANYS,
ESCALES • FAÇANES
ARRAMBADORS...

C/. Indústria, 24. **93 540 93 41**
(Polígon La Bòbila (Pont de Teià))
info@commagra.es

CENTRAL
PNEUMATIC

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28
Tel. 93 555 53 03

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Marí

Pere Alabau

Obres i Reformes
Instal·lacions i reparacions

Aigua, llum, gas.
Especialitat en cuines i
cambres de bany

629 773 331

pere-alabau@hotmail.com
www.perealabaureformes.com